

Barcelona 06 Top Attractions:

Parc del
Laberint

An enchanting garden museum

It has been said that the most enthralling thing about treasures lies in their discovery. Barcelona is home to a jewel of botanical architecture: the Laberint d'Horta Park.

Nestling at the foot of the Collserola Ridge, the neo-classical-style garden enraptures visitors with its romanticism, to such an extent that, throughout its history, it has provided the setting for royal receptions, theatre performances and film shoots, such as *Perfume*. The park is of noble ancestry and was created by the 6th Marquis of Llupià, Joan Antoni Desvalls; his family continued to extend the park under the supervision of several architects. In 1971, the Laberint d'Horta Park opened to the public to fulfil a noble purpose: to fascinate visitors while enriching their knowledge.

Indeed, the garden isn't only remarkable because of the imaginative and intricate design of its maze, but also because of its statuary, palazzo and ornate temples, as well as the importance and local interest of its tree species. More than a park, it is a museum designed to captivate all the senses. It even has a specialist library. Visitor numbers are limited to 750 people at a time but, even so, over 158,000 enthusiastic sightseers walk through its grounds every year. The park, which covers an area of 9.1 hectares and is wheelchair accessible, is dotted with fountains, water jets and ponds. Once a year, the team of gardeners carry out the necessary pruning and pollarding to ensure the park looks as stunning as it did when it was first laid out. The Laberint d'Horta Park integrates the city's plant life in the most elegant and didactic way, making it a treasure to be discovered.

Diuen que el gran encís dels tresors és descobrir-los.

Encofrada als peus de la serra de Collserola, Barcelona guarda una joia de l'arquitectura botànica: el Parc del Laberint d'Horta. És un jardí de disseny neoclàssic, que captiva pel seu romanticisme, fins al punt que, al llarg de la seva història, ha estat escenari de recepcions reials, representacions teatrals i de rodatges de pel·lícules, com *El Perfum*. El seu origen és nobiliari, ja que el va impulsar el sisè marquès de Llupià, Joan Antoni Desvalls, i la seva família el va anar ampliant, sota la direcció de diversos arquitectes. El 1971, el Parc del Laberint d'Horta es va obrir al públic per servir a un noble objectiu: fascinar els visitants tot enriquint-los el coneixement.

I és que el jardí no només destaca pel seu imaginatiu i entretingut disseny laberíntic, sinó també per les estàtues que el presideixen, pel palau i templets que s'hi van construir i per l'alt valor de les espècies d'arbres d'interès local. No en va, més que un parc, és un museu pensat per captivar tots els sentits i que, fins i tot, compta amb una biblioteca especialitzada. L'aforament està limitat a 750

persones i, tot i així, entre les seves terrasses passegen més de 158.000 entusiastes visitants. És un recinte de 9,1 hectàrees, accessible amb cadira de rodes i esquitxat per un gran nombre de fonts, brolladors i basses. Un cop a l'any, s'hi fan els treballs de poda necessaris perquè llueixi amb tot l'esplendor del primer dia. El Parc del Laberint d'Horta integra la natura a la ciutat de la forma més elegant i didàctica. És, doncs, un tresor per descobrir.

The Neoclassical pavilion

Dicen que el gran encanto de los tesoros es descubrirlos. Encofrada a los pies de la sierra de Collserola, Barcelona guarda una joya de la arquitectura botánica: el Parc del Laberint d'Horta. Es un jardín de diseño neoclásico, que cautiva por su romanticismo, hasta el punto que, a lo largo de su historia, ha sido escenario de recepciones reales, representaciones teatrales y rodajes de películas, como *El Perfume*. Su origen es nobiliario, ya que lo impulsó el sexto marqués de Llupià, Joan Antoni Desvalls, y su familia lo fue ampliando, bajo la dirección de diferentes arquitectos. En 1971, el Parc del Laberint d'Horta se abrió al público para servir a un noble objetivo: fascinar a los visitantes enriqueciendo su conocimiento.

El jardín no solamente destaca por su imaginativo y entretenido diseño laberíntico, sino también por las estatuas que lo presiden, por el palacio y los templetes que se construyeron y por el alto valor de las especies de árboles de interés local. No en vano, más que un parque es un museo pensado para cautivar todos los sentidos y cuenta, incluso, con una biblioteca especializada. El aforo está limitado a 750 personas y, aun así, entre sus

terrazas pasean más de 158.000 visitantes entusiastas. Es un recinto de 9,1 hectáreas, accesible con silla de ruedas y salpicado por un gran número de fuentes, surtidores y estanques. Una vez al año, se llevan a cabo los trabajos de poda necesarios para que luzca con todo el esplendor del primer día. El Parc del Laberint d'Horta integra la naturaleza en la ciudad de la forma más elegante y didáctica. Es, por consiguiente, un tesoro por descubrir.

Journey to the heart of nature

Exploring the Laberint d'Horta Park is like going on a journey to the heart of nature, following an itinerary that combines gardens and sculptural and architectural works of art. After all, the heart is one of the parts of the organism that cannot fail to be moved by so much beauty, ordered, classified and put on display. This is true to such an extent that great writers and scholars, such as Jorge Luis Borges, have drawn inspiration from this labyrinth park to display their prowess with the pen. The park is a place to discover at a leisurely pace, while enjoying the moment: an obligatory *carpe diem*. This jewel of neo-classical gardening is set out on five levels which transport the public from the origins of love to its sublimation.

Endinsar-se al Parc del Laberint d'Horta és com fer un viatge al cor de la natura, seguint un itinerari que combina els jardins i les obres d'art escultòriques i arquitectòniques. I és que el cor és una de les parts de l'organisme que no queda mai indiferent davant de tanta bellesa ordenada, classificada, exhibida davant la mirada. Tant és així que grans literats, com Jorge Luis Borges, es van inspirar en aquest parc laberíntic per deixar palesa la seva destresa amb la ploma. És un espai que s'ha de descobrir amb tranquil·litat, gaudint del moment, com en un *carpe diem* obligat. Aquesta joia de la jardineria neoclàssica està dividida en cinc nivells, que transporten el públic des dels orígens de l'amor fins a la seva sublimació.

Adentrarse en el Parc del Laberint d'Horta es como hacer un viaje al corazón de la naturaleza, siguiendo un itinerario que combina los jardines y las obras de arte escultóricas y arquitectónicas. Y es que el corazón es una de las partes del organismo que no queda nunca indiferente delante de tanta belleza ordenada, clasificada, exhibida frente a la mirada. Tan es así que grandes literatos, como Jorge Luis Borges, se inspiraron en este parque laberíntico para manifestar su destreza con la pluma. Es un espacio que se debe descubrir con tranquilidad, disfrutando del momento, como en un *carpe diem* obligado. Esta joya de la jardinería neoclásica está dispuesta en cinco niveles, que transportan al público desde los orígenes del amor hasta su sublimación.

The riddle of the maze

Visitors and the garden share their own particular secret from the very start of the visit at the Palau Desvalls, the palazzo which boasts views of the ornamental fountain. From here, nature beckons, with the box garden, a showcase for the art of topiary, where the shrubs take on myriad forms, and the domestic garden with its stunning camellia beds. However, the true highlight of the garden museum is the cypress maze, comprising 750 linear metres of pollarded trees which create a mysterious network of streets, crowned by the statue of Eros, instead of the legendary Minotaur. However, the adjacent grotto is named after this mythical beast and is also known as the Little Labyrinth. When you survey the park grounds, with the sound of the water bubbling in the background, it is like a hymn to being in love. In fact, this area of the park leads to the Romantic Canal. From there, the watercourse takes visitors to Love Island.

I és que visitant i jardí viuen una peculiar història de confidencialitat des de l'inici del recorregut, que comença al Palau Desvalls, des d'on es pot contemplar la font ornamental. Des d'allà, es van travessant jardins. Primer, el dels boixos, mostra de l'art topiari, on els arbustos prenen formes diverses. Segon, el domèstic, que mostra una espectacular plantació de camèlies. És la millor presentació de l'autèntic plat fort del parc-museu: el laberint de xiprers. El conformen un total de 750 metres lineals d'arbres retallats, que recreen un entramat de carrers enigmàtics, coronats per l'estàtua d'Eros, en lloc del Minotaure llegendari. Aquest personatge, però, dona nom a la gruta del costat, coneguda com el Laberint Petit. El conjunt, contemplat amb el so de fons de l'aigua brollant, és tot un cant a l'enamorament i, precisament, aquesta part del parc desemboca al canal romàntic. Des d'allà, el curs d'aigua porta el visitant fins a l'illa de l'Amor.

Tanto el visitante como el jardín viven una peculiar historia de confidencialidad desde el inicio del recorrido, que empieza en el Palau Desvalls, desde donde se puede contemplar la fuente ornamental. Desde allí, se van atravesando jardines. Primero, el de los bojés, muestra del arte topiario, donde los arbustos adquieren formas diversas. Segundo, el doméstico, que muestra una espectacular plantación de camelias. Es la mejor presentación del auténtico plato fuerte del parque-museo: el laberinto de cipreses. Lo forman un total de 750 metros lineales de árboles recortados, que recrean un entramado de calles enigmáticas, coronadas por la estatua de Eros, en lugar del Minotauro legendario. No obstante, este personaje da nombre a la gruta que hay justo al lado, conocida como el Laberint Petit. El conjunto, contemplado con el sonido de fondo del agua manando, es todo un canto al enamoramiento y, precisamente, esta parte del parque desemboca en el canal romàntico. Desde allí, el curso de agua lleva al visitante hasta la isla del Amor.

<p>1 The Palace. Offices, library and the Labyrinth Formation Centre. Ornamental fountain
Palau. Oficines, biblioteca i Centre de Formació del Laberint. Font ornamental</p>	<p>2 Box Tree garden
Jardí dels boixos
Jardín de los bojés</p>	<p>4 The Labyrinth
Laberint
Laberinto</p>	<p>6 The Neoclassical pavilion
Pavelló neoclàssic
Pabellón neoclásico</p>	<p>8 The False cemetery
Fals cementiri
Falso cementerio</p>
Palacio. Oficinas, biblioteca y Centro de Formación del Laberinto. Fuente ornamental	<p>3 The Home garden
Jardí domèstic
Jardín doméstico</p>	<p>5 The Romantic canal
Canal romàntic
Canal romántico</p>	<p>7 The Romantic garden
Jardí romàntic
Jardín romántico</p>	<p>9 10 11 Features
Equipaments
Equipamientos</p>

A hymn to life and love

From Love Island, visitors continue to another of the park's most beautiful buildings: the neo-classical pavilion where society gatherings were once held. The Spanish kings Carlos IV, Fernando VII and Alfonso XIII hosted receptions in this haven of peace. The building, a rectangular structure of outstanding elegance, isn't in the least bit lavish, in fact it is predominately austere. Special mention must be made of the water nymph Egeria, who overlooks the building and reservoir. The next area of the park stands on a piece of naturally sloping terrain, at the end of which we find the Romantic Garden. At one end, is the eye-catching ornamental waterfall, made from rock, which flows into a stream. This was once the site of a torrent.

The area known as the “false cemetery” concludes the walk. This is the neo-classical part of the park and was designed to represent a hymn to love, in counterpoint with the symbolism of death that prevails in the Romantic Garden. When visitors reach this point, they become aware that the ensemble has been designed to ensure that love triumphs over any other feelings they may have experienced during their visit to this garden museum. Hence, romanticism and neo-classicism play equally important roles in a fascinating game of contrasts which Eros, the main figure in the cypress maze, always wins.

Des de l'illa de l'Amor, el visitant prossegueix el recorregut fins a un altre dels centres neuràlgics del parc: el pavelló neoclàssic, on se celebraven les vetllades socials. Reis com Carles IV, Ferran VII i Alfons XIII han celebrat recepcions en aquest oasi de pau. Contemplant-lo, l'edifici s'erigeix com una construcció rectangular, que sobresurt per la seva elegància. No és gens exuberant, sinó que hi predomina l'austeritat. Menció especial mereix l'escultura de la nimfa Egèria, que presideix el conjunt, juntament amb el safareig. A continuació, l'itinerari del parc discorre per un desnivell natural del terreny, al final del qual es troba el jardí romàntic. A la part superior, de seguida destaca la cascada ornamental, creada amb roques i d'on raja l'aigua que va a parar a un rierol. De fet, per aquí passava un antic torrent. Al final del trajecte arriba l'anomenat fals cementiri. És la part neoclàssica del parc i vol ser una representació del cant a la vida, en contraposició al simbolisme de la mort

que impera en el jardí romàntic. Quan el visitant arriba a aquest punt, s'adona que, realment, tot el conjunt està dissenyat per fer prevaldre la victòria de l'amor sobre qualsevol altra sentiment que ens hagi pogut colpir al llarg del jardí-museu. D'aquesta manera, romanticisme i neoclassicisme es reparteixen el protagonisme en un fascinant joc de contrastos en què sempre guanya Eros, la figura principal del laberint de xiprers.

Nymph Egeria

Desde la isla del Amor, el visitante prosigue el recorrido hasta otro de los centros neurálgicos del parque: el pabellón neoclásico, donde se celebraban las veladas sociales. Reyes como Carlos IV, Fernando VII y Alfonso XIII han celebrado recepciones en este oasis de paz. Contemplándolo, el edificio se erige como una construcción rectangular, que sobresale por su elegancia. No es en absoluto exuberante, sino que predomina la austeridad. Menció especial merece la escultura de la ninfa Egeria, que preside el conjunto, junto con la alberca. A continuación, el itinerario del parque discurre por un desnivel natural del terreno, al final del cual se encuentra el jardín romántico. En la parte superior, de seguida destaca la cascada ornamental, creada con rocas y de donde brota el agua que va a parar a un arroyo. De hecho, por aquí pasaba un antiguo torrente. Al final del trayecto llega el llamado falso cementerio. Es la parte neoclásica del parque y quiere ser una representación del canto a la vida, en contraposición al simbolismo de la muerte

que impera en el jardín romàntic. Cuando el visitante llega a este punto, se da cuenta de que, realmente, todo el conjunto está diseñado para hacer prevalecer la victoria del amor sobre cualquier otro sentimiento que nos haya podido impresionar a lo largo del jardín-museo. De esta forma, romanticismo y neoclassicismo se reparten el protagonismo en un fascinante juego de contrastes en los que siempre gana Eros, la figura principal del laberinto de cipreses.

The Romantic Canal

The Desvalls family commissioned the architect Elies Rogent to build the Romantic Canal in 1853. This was the period when the third generation of the Llupià family, who were tending the grounds, were expanding and improving the garden. Initially, the canal was navigable and populated with geese, swans and ducks. The presence of the birds and the small boats that plied the canal highlighted its romantic character. There is an artificial piece of land at the wider end of the canal which has come to be known as Love Island because of the symbolic elements of the ensemble.

La família Desvalls va construir el canal romàntic el 1853, en plena ampliació i millora dels jardins. Per aquell temps, era la tercera generació dels Llupià la que en tenia cura i van confiar el treball a l'arquitecte Elies Rogent. Al principi, el canal era navegable i estava poblat d'aus, com oques, cignes i ànecs. La presència dels ocells i l'anar i venir de les barques n'accentuava el caràcter romàntic. En un dels extrems més amples del canal hi ha una porció de terra artificial. A causa del simbolisme de tot el conjunt, s'ha imposat que se la conegui com l'illa de l'Amor.

La familia Desvalls construyó el canal romántico en 1853, en plena ampliación y mejora de los jardines. En aquel tiempo, la tercera generación de los Llupià era la que se ocupaba de cuidar los jardines y confiaron el trabajo al arquitecto Elies Rogent. Al principio, el canal era navegable y estaba poblado de aves, como ocas, cisnes y patos. La presencia de los pájaros y el ir y venir de las barcas acentuaba su carácter romántico. En uno de los extremos más anchos del canal hay una porción de tierra artificial. A causa del simbolismo de todo el conjunto se ha impuesto que sea conocida como la isla del Amor.

The Romantic Garden

Designed as a mini-paradise inside the park, the Romantic Garden comprises a series of flower beds, little squares and shallow pools of water covered with a fine blanket of vegetation. A walk among the tall trees, as you breathe in the air by the thick carpets of plants, is a gratifying exercise in the love of nature. In fact, here, romanticism is synonymous with greenery. The waterfall at the top, hidden among the vegetation, evokes pure feelings in a predominately lush setting. And the water flows down into the stream, which is covered in moss, pebbles and plants, to trickle out into the big pond.

Dissenyat com un petit paradís dins del parc, el jardí romàntic representa un seguit de parterres, placetes i delicades catifes d'aigua cobertes amb una fina capa de vegetació. Passejar per entre els arbres imponents, respirar vora els espessos tapisos de plantes, suposa un gratificant exercici d'amor a la naturalesa. I és que, aquí, el romanticisme és sinònim de verdor. La cascada de la part superior, amagada entre la vegetació, ajuda a evocar sentiments purs en un escenari dominat per la ufanor. I tot s'acaba escolant per la riera que, coberta de molsa, pedres i plantes, desemboca amb timidesa en la gran bassa.

Diseñado como un pequeño paraíso dentro del parque, el jardín romántico representa una sucesión de parterres, placitas y delicadas alfombras de agua cubiertas con una fina capa de vegetación. Pasear por entre los árboles imponentes, respirar cerca de los tupidos tapices de plantas, supone un gratificante ejercicio de amor a la naturaleza. Y es que, aquí, el romanticismo es sinónimo de verdor. La cascada de la parte superior, oculta entre la vegetación, ayuda a evocar sentimientos puros en un escenario dominado por la lozanía. Y todo se acaba escolando por la rambla que, cubierta de musgo, piedras y plantas, desemboca tímidamente en el gran estanque.

An open-air museum

The Laberint' d'Horta Park is steeped in mythology and good artistic taste. The grounds are filled with sculptures that evoke Classical Greece as well as others with more rustic motifs. Fifteen of the sculptures are particularly noteworthy. Those dedicated to Zeus and Europa, the Minotaur, Eros, Danae and Ariadne, Egeria, Dionysius and the Muses highlight the beauty of some of the most emblematic areas of the park, including the maze, the neo-classical pavilion and the Romantic Canal.

La mitologia és tan present al Parc del Laberint com el bon gust per l'art. El recinte està ple d'escultures, que evocuen la Grècia clàssica i d'altres amb motius més rústics. D'entre totes, en destaquen sobretot una quinzena. Les peces dedicades a Zeus i Europa, al Minotaure, a Eros, a Dànae i Ariadna, a Egèria, a Dionís o les Muses realcen la bellesa d'alguns dels indrets més emblemàtics del parc, com el laberint, el pavelló neoclàssic o el canal romàntic.

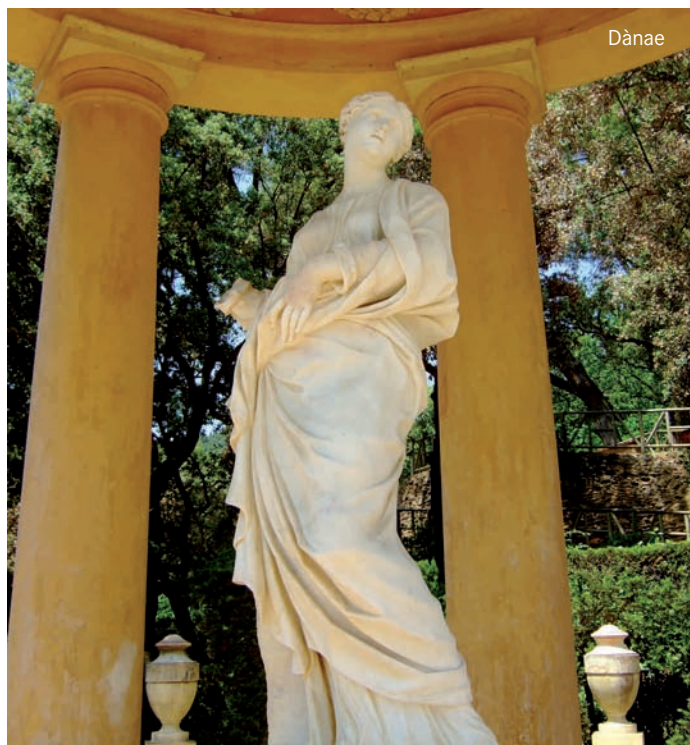
La mitología está tan presente en el Parc del Laberint como el buen gusto por el arte. El recinto está lleno de esculturas que evocan a la Grecia clásica y otras con motivos más rústicos. De entre todas ellas, destacan sobre todo una quincena. Las piezas dedicadas a Zeus y a Europa, al Minotauro, a Eros, a Danae y Ariadna, a Egeria, a Dionisio o las Musas realzan la belleza de algunos de los parajes más emblemáticos del parque, como el laberinto, el pabellón neoclásico o el canal romántico.

The gateway to Collserola

The Laberint d'Horta Park is one of the gateways to the Collserola Ridge, one of Barcelona's green lungs and a key part of the city's heritage, with its typically Mediterranean woodland. The park is easily accessible by public transport (one of the metro lines and five bus routes stop nearby) and car (there's a car park). And it has bars, restaurants and areas where visitors can relax.

El Parc del Laberint d'Horta és una de les portes que s'obren abans d'arribar a la serra de Collserola, un dels pulmons verds de Barcelona i autèntic patrimoni natural local, amb bosc típicament mediterrani. El parc és de fàcil accés en transport públic (hi arriba una línia de metro i cinc d'autobusos) i en cotxe (hi ha pàrquing). I disposa de tots els serveis de restauració i esbarjo familiar.

El Parc del Laberint d'Horta es una de las puertas que se abren antes de llegar a la sierra de Collserola, uno de los pulmones verdes de Barcelona y auténtico patrimonio natural local, de bosque típicamente mediterráneo. El parque es de fácil acceso en transporte público (llega una línea de metro y cinco de autobuses) y en coche (hay parking). Además, dispone de todos los servicios de restauración y recreo familiar.

Trees species of great interest

The Laberint d'Horta Park has an area of woodland featuring some interesting examples of old trees and species that are not common to Barcelona. These include an ilex planted in 1903, an arbutus from 1913, a redwood from 1923, as well as cedars and oaks that are straight from the pages of a fairy story. These are elements to be viewed through the eyes of a museum visitor, particularly the stunning topiary figures. A team of gardeners is responsible for shaping the bushes, giving free rein to their imagination and paying their own artistic tribute to nature.

El Parc del Laberint d'Horta mostra un bosc d'arbres de gran interès, sobretot, perquè hi ha exemplars de gran antiguitat i que són poc comuns a Barcelona. Hi destaca una alzina del 1903, un arboç del 1913, una sequoia del 1923, així com cedres i roures que semblen sortits d'un conte de fades. Són elements per contemplar amb ulls de visitant de museu, especialment les espectaculars figures topiàries. Un equip de jardineros s'encarrega de donar forma i formes als arbustos, fent brollar al màxim la imaginació i fent un homenatge artístic a la natura.

El Parc del Laberint d'Horta muestra un bosque de árboles de gran interés, principalmente porque hay ejemplares de gran antigüedad y que son poco comunes en Barcelona. Destaca una encina de 1903, un madroño de 1913, una secuoya de 1923, así como cedros y robles que parecen salidos de un cuento de hadas. Son elementos para contemplar con ojos de visitante de museo, especialmente las espectaculares figuras topiarias. Un equipo de jardineros se encarga de dar forma y formas a los arbustos, haciendo volar al máximo la imaginación y haciendo un homenaje artístico a la naturaleza.

Parc del Laberint